

er derfor ganske naturligt, at disse enkelte Communer eller disse enkelte Individuer, som have den nærmeste Interesse derved, og som give Anledning til, at disse Udgifter finde Sted, paa nogen Maade bære disse; og det lod sig paa ingen Maade sætte igjennem, at alle de Udgifter, som have Statsinteresse, derfor skulde lignedes paa hele Staten. Det er ogsaa overmaade langt fra, at et saadant Princip gaaer igjennem det forelagte Lovudkast. Der ere visse Justitsvæsenet vedkommende Udgifter, som efter samme skulle være Gjenstand for en almindelig Ligning, istedetfor at de forhen udrevedes, deels af Individuer eller smaa Districter og deels ved en Provindsfordeling. Der er to Udgifter af dette Slags. Det er nemlig Dommerkornet, som blev udredet af Gaardene i Landjurisdictionerne, paa sine Steder ved en bestemt Betaling til Herredsfogderne eller Birkefogderne, og deels ogsaa til Herredsfogderne og Birkeskriverne, og Udgifterne til Straffeanstaltningens Vedligeholdelse, hvilke sidst i de fleste Provindsfer altid have været Gjenstand for Ligning og i den senere Tid ogsaa i de Provindsfer, hvor forhen ingen Ligning fandt Sted. Disse Ligninger ere langt fra med Hensyn til de deri antagne Forhold saa ubegrundede, som man maaskee troer, at de ere, naar f. Ex. Kjøbenhavn efter de Regler, der ere givne angaaende Ligningen af Afgifterne til Tugt-, Rask-, og Forbedringshuset her bærer en større Skat end den skulde bære efter sit Folketal, saa har dette sin Grund, deels i Kjøbenhavns formodede større Midler til at betale, og deels i Noget, der ligger endnu nærmere, nemlig det langt større Antal af Delinqventer, som Kjøbenhavn afgiver til Straffeanstaltningerne; og der blev endogsaa paalagt Kjøbenhavn noget mindre end hvad den skulde bære i Forhold til dette Tal. Nu kan man vel herimod sige, at det var for en stor Deel Fremmede, der kom til Kjøbenhavn, som der begik Forbrydelser, men man kunde paa den anden Side heller ikke nægte, at det var det større Røre, den større Bevægelse, som var i Kjøbenhavn, der medførte denne og flere Byrder for den; og ligesom det paa den ene Side medfører Fordele, maa det ogsaa medføre forøgede Byrder; og dertil kommer en anden

Grund, nemlig, at Kjøbenhavn er i langt højere Grad end andre Stæder forsaanet for de egentlige Delinqventudgifter, og, naar de øvrige Kjøbstæder bære en Femtedeel mod Landet, saa var det vel lidt mere end efter Befolkningen, hvorefter de kun bære en Sjettedeel mod Landet eller 1 af 7, beregnet af det samlede Beløb, saa er det ogsaa i Forhold til den større Pengeomsætning i Kjøbstæderne og de øvrige Forhold, navnlig ogsaa til de Delinqventer, de levere, ikke ubilligt. Det er disse Justitsafgifter, som efter Lovudkastet for Fremtiden skulle forblive Gjenstande for en almindelig Ligning. Men der er en Mængde andre Udgifter, som ikke saaledes skulle fordeles. Saaledes f. Ex. udrede jo Kjøbstæderne Mere eller Mindre til Stedets Dommer, som gjerne tillige er Øvrighed; de udrede deels visse Summer af Kammerekassen, som forresten i Almindelighed ikke ere meget betydelige, deels afgive de nogle af Communerens Jorder til Rettens Betjente. Disse Byrder for Kjøbstæderne ere vist rigeligt saa store, som Dommerkornet er for Landet; thi dette er for hele Landet kun ansat til 15000 Rbd., og de skulle dog ikke fordeles. Men der er en anden Udgift, som ogsaa af det ærede Udvalg er nævnt, og, som jo vistnok efter Principet om, at alle Udgifter, som vedkomme Staten, skulle fordeles over hele Landet, ogsaa maatte være Gjenstand for en saadan almindelig Fordeling, og det Udgifter af desvære vorende Betydning. Det er Tilfældet med Delinqventomkostningerne, der jo hidtil bleve udrevede amtsviis deels af Høftkornet deels af Amternes Kjøbstæder; deri skeer der ingen Forandring. Ogsaa have de forskjellige Kjøbstæder og ogsaa undertiden Landdistricterne en Byrde i de locale Polititudgifter, som sigte til den almindelige Sikkerheds Vedligeholdelse; de ere heller ikke Gjenstand for Lovudkastet. Jeg troer, at man maa vel betænke sig, inden man antager som Princip, at alle Udgifter af dette Slags skulle hvile paa hele Landet; thi vilde man vedligeholde en Medvirkning hos Communerne for disse Anliggender, en Interesse for at hine Udgifter ikke skulle opskrues, saa maae de være stillede Communerne nærmere, saa maae de vedkomme dem selv, og man maa ikke være i den Stil-